

спеціалізоване підприємство або аудиторська фірма на відповідних договірних засадах; сам власник даного підприємства чи та особа, якій він доручає здійснення цього процесу [2]. Фінансову звітність суб'єкта малого підприємництва, залежно від форми ведення бухгалтерського обліку, можуть підписувати або лише керівник підприємства, якщо він самостійно веде бухгалтерський облік та складає фінансову звітність, або спеціаліст з бухгалтерського обліку, зареєстрованого як підприємець, який здійснює підприємницьку діяльність без створення юридичної особи.

Отже, в наказі про облікову політику підприємства треба зазначити перелік посадових осіб, які складають і підписують фінансову звітність. Такий перелік доцільно відобразити у вигляді таблиці і винести в додатки до наказу про облікову політику підприємства (зобов'язання цих посадових осіб підписувати відповідні звіти підприємства; покласти на них відповідальність за якість підготовки й своєчасність подання такої звітності).

Список використаних джерел

1. П(С)БО 25 «Фінансовий звіт суб'єкта малого підприємництва»: Затв. наказом МФУ від 02.02.2000 р. № 39.
2. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність: Закон України від 16.07.1999 р. № 996-XIV.

І. В. Мінчук, магістрант
ДВНЗ «Київський Національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»
(науковий керівник: Примаченко О. Л.,
канд. екон. наук, доцент)

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

Організація будь-якої підприємницької діяльності передбачає наявність майна, що обліковується на балансі або поза балансом підприємства, яке буде використовуватись більше року і є основною матеріально-технічною базою.

Отже для ефективного функціонування кожному підприємству необхідно мати основні засоби, які будуть їм допомагати здійснювати свою діяльність.

Управління основними засобами тісно пов'язане з управлінням інвестуванням (капітальними вкладеннями), яке відіграє у обліку важливу роль. Успішне розв'язання завдань управління основними засобами та обґрунтування інвестиційної політики щодо них потребує ефективного обліку та різностороннього використання інформації, що надається.

Зростання виробничого потенціалу країни в цілому викликає необхідність підвищення ефективності використання основних засобів кожного окремого підприємства, незалежно від форм власності, для досягнення високих кінцевих результатів.

Одним із найважливіших факторів підвищення ефективності виробництва являється забезпеченість їх основними засобами в необхідній кількості та асортименті, більш повне їх використання.

Становлення та формування ринкових відносин передбачає подальше удосконалення організації обліку основних засобів на кожному підприємстві, сприяє ефективному використанню машин, обладнання, виробничих площин та інших засобів праці.

В першу чергу це пов'язано з виявленням на підприємстві надлишкових та морально застарілих основних засобів, у забезпеченні достовірності даних, необхідних для аналізу та ефективності їх використання, особливо факторів та резервів росту фондовіддачі.

З метою підвищення якісного стану та ефективності використання основних засобів на підприємствах можна подати наступні пропозиції:

- 1) підвищити автоматизацію основних виробничих процесів, що призведе до підвищення фондоозброєності підприємства (якщо підприємство займається виготовленням продукції, товарів);

- 2) розглянути можливості придбання нової техніки, оскільки основні засоби особливо піддаються не лише фізичному, але і моральному зносу;

- 3) з метою підвищення фінансових показників діяльності підприємств збільшити частку основних засобів, джерелами для фінансування яких є власні кошти підприємств, у загальній їх сумі (скорочення залучення позикових коштів для фінансування придбання об'єктів основних засобів);

- 4) зберегти темпи зростання обсягів реалізації підприємства у наступному році порівняно зі зростанням балансової вартості основних засобів, що дозволить підвищити оборотність основних засобів;

- 5) ввести в практику автоматизованих інтегрованих систем обліку, контролю і аудиту основних засобів і розподілених сис-

тем обробки даних, тому що це дозволяє комплексно вирішувати задачі не лише по обліку, але й по контролю і аудиту. За допомогою таких систем можна здійснювати оцінку фактичного стану основних засобів підприємства, а також прогнозувати і моделювати управлінські рішення.

Також на підприємстві необхідно проводити економічний аналіз використання основних фондів, виявляти недоліки в їх використанні, забезпечувати новим, прогресивним, удосконаленим, яке могло б забезпечити виготовлення конкурентноздатної продукції.

Список використаних джерел

1. Бойчук І. М., Харів П. С., Хопчан М. І. Економіка підприємств: Навчальний посібник. — Львів: Спалом, 1998.

2. Бутинець Т. А. та ін. Бухгалтерський облік: Навчальний посібник / За ред. проф. Ф. Ф. Бутинця — Житомир: ЖІТІ. 2000. — 672 с.

С. Б. Місюрович, магістрант
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»
(науковий керівник: Михайлова Т. П.,
канд. екон. наук, доцент)

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ГРОМАДСЬКОГО ХАРЧУВАННЯ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ПОБУДОВУ ОБЛІКУ

Громадське харчування України являє собою сукупність підприємств, об'єднаних за ознакою однорідності, що виробляється; сировини, що споживається; характеризується спільністю організації виробництва, матеріально-технічної бази і форм обслуговування споживачів. Розвиток громадського харчування пов'язаний з іншими галузями господарства і, в першу чергу, з харчовою промисловістю та сільським господарством. У господарсько-організаційному відношенні громадське харчування об'єднане з торгівлею.

Кулінарну продукцію на сучасному підприємстві громадського харчування виробляють у певній послідовності, починаючи від забезпечення сировиною і обладнанням, інвентарем та енергією. Процес перетворення сировини на готову продукцію називається технологічним. Він складається з послідовних стадій: приймання